

Albina

Revistă Enciclopedică Populară Apare în fie-care Duminică

No. 34.

Abon. în țară pe an Lei 5 Abon. în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 Un număr . . . . . 15 bani

Pentru anuierii 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvintul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

A. Carboviceanu
G. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otăsuc
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Pop.-Tașcă
Gr. Teodossiu.

S U M A R :

Serbarea militară de la 10 Maiu.—10 Maiu la Academie.—Sfințire de drapete.—*Barbu Delavrancea*, Bunicul.—Aniversarea fundațiunii Carol.—O frumoasă donațiune.—*P. G.*—Liceul Traian din Turnul Severin.—*Th. D. Speranția*, 10 Maiu școlar în Bucuresci.—Orașul Călărași.—*V. Dumitriu*, Alcoolismul.—Serbarea zilei de 10 Maiu la sate.—10 Maiu la Constantinopol.—Bătăia de flori de la șosea.—Societatea «Progresul Sivic».—*Ieromon. Eftimie Georgesu*, Viața sfintului Eustatie.—*C.*, Conferințele Societății culturale din Mălini.—Serbări școlare la 10 Maiu.—Din povestile lui Moș-Négú: Curmalul.—Rezultatul finanțiar al expozițiilor.—Bibliografie.—Impotriva pojarului.—Congresul camerelor de comerț.—Informații.—Mulțumiri.—*C. C. Pop.-Tașcă*, Intimările periculoase ale unui marinar francez.—Poșta redacției. Poșta Administrației.—Concurs pentru proverbe.

Ilustrațiuni: Bunicul.—Vederea orașului Călărași.—Intrarea soselei Kiseleff.—Curmall.—Pagina glumită: Clientul mirat.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. versați.

Comitetul central:

..... la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire .....
G. I. Goschen .....
.....
Viscount Duncannon .....
Hon. H. A. Larvrence .....
M. Adolphe Vernes..... à Paris
M. Charles Mallet.....

Director general la București,
M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz.
» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Principele Demetru Ioan Ghika, Ioan Kalinderu și Arthur Green.
Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursala la Brăila, Agenția la Londra.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg versat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune . . . . . » 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve . . . . . » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36
Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcăiauu.
Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămăței No. 12. București. Reprezentanța generală în București str. Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde efțin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95
Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95
de lack întregi, 14,95, 13,95
» » facon Klappe, 15,95
» » pentru d-niofiți, 14,95, 13,95
» » cu nasturi, 15,95, 14,95
» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
» » nasturi, 16,95
Ghete color. simple, 13,95, 12,95
» » beșeturi, 14,95, 13,95
» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
» » nasturi, 14,95, 13,95
» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95
» » franțuzesc, 12,95
« color, 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
« » » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
» » High-Liffe, 16,95
» color, 12,95, 11,95, 10,95
» » High-Liffe, 15,95, 14,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
» fete, 6,95, 5,95, 4,95
» copii, 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de efține.

Magazinul la toate sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.

Serbarea militară de la 10 Maiu.

La orele 10 jum., trăsura regală pornesc de la Palat spre mitropolie, urmată de trăsura prințului Ferdinand, și a princesei Maria, de aceea a marelui mareșal al curții și de garda regală.

După sosirea regelui, a prințului Ferdinand și a princesei Maria la mitropolie, mitropolitul primat oficia tedeumul obicinuit.

La orele 11 și jumătate se sfârșesc tedeumul, și toți cei de față în frunte cu M. S. Regele și miniștrii, iau drumul spre bulevardul Academiei.

Cea d'întâii trăsura regală aduse pe mica princesă Maria cu doica. Apoi sosi de la palat, regina cu dăminele de onore și imediat apoi se anunță sosirea cortegiului regal de la mitropolie, în ordinea următoare: principesa Maria cu principele Carol, principesa Elisabeta, într'o trăsura escortată de escadronul de jandarmi călări; apoi regele călare, urmat de generalul, Lahovary ministru de resbel, de atașaii militari streini, de mai mulți ofițeri superiori din statul major, și de ofițeri superiori în rezervă.

Regele și marele său stat-major luară loc în fața statuei «Mi-haiu-Vitezul».

Defilarea începui la orele 12 fără un sfert.

Tote privirile se îndreptă înainte în acest moment, și toți așteptă. Cei d'întâii, elevii Liceului din Turnu-Severin cu armele la umăr, apar defilând milităresce foarte corect, cu musica lor în frunte și atrăgând admirațiunea și aplausele.

Regele s'a arătat foarte mulțumit de ținuta elevilor, iar mulțimea îi aclamă.

Au defilat imediat: ofițerii de stat major, cele două drapele ale batalionelor din nou înființate, ofițerii fără trupe, școla de ofițeri institutul medico-militar, școlile de administrațiune și de poduri și sosele.

Prințul Ferdinand se află în fruntea regimentelor 6 de infanterie și a reg. 21 de infanterie, urmau apoi compania de bacalauriași care a eșit de asemenea admirabil; au defilat apoi artileria, geniul și cavaleria.

Defilarea se termină la ora 1 și un sfert.

10 Maiu la Academie.

În ziua de 12 Maiu, fiind obicinuita ședință săptămânală a Academiei Române, această societate de învățați a socotit nemerit s'o închine sărbătorii naționale de la 10 Maiu.

D-l D. A. Sturdza a ținut o cuvîntare despre însemnătatea istorică a acestei zile.

'SFINȚIRE DE DRAPELE

arți 9 Maiu, la orele 7 séra, s'a sévirșit la Palat' in prezența MM. LL. Regeluși și Reginei, AA. LL. RR. Principeluși și Principesei României și a Principeluși Carol, solemnitatea țintuirei a două stéguri ce erau a se încredința a doua și bataliônelor 7 și 8 de vînători, înființate de curînd.

M. S. Regele, luând ciocanul, bătù câte-va ținte în stéguri apoi L urmară M. S. Regina, AA. LL. RR. Principele, Principesa și Principele Carol, d-l ministru de rêsboiù, d-l coman, dant al corpuluși II de armată și cei-l-alți ofițeri generali—precum și comandantii bataliônelor și gradele inferióre delegate.

A doua și, după terminarea Te Deumuluși, M. S. Regele încredința drapelele nouilor bataliône de vînători, comandantilor lor respectivi, în fața bisericei.

Suveranul, adresându-se delegațiunii batalionuluși de vînători, roști următoarele:

«Incredințez acest drapel batalionuluși 7 vînători, spre «a-l păzi cu cinste și a-l apără cu sângele său».

La care d-l Maior Simionescu, comandantul batalionuluși, a rêspons:

Sire,

Drapelul, ce Maiestatea vóstrá bine-voiesce a încredința astá-și batalionuluși 7 de vînători, va constitui sufletul și vieța nóstrá.

El, înfățișându-ne țera, tronul și onórea, va fi pentru noi talismanul ce ne va cäléuzi și conduce la viitor.

Vederea lui ne va îndoi curagiul și puterile la primejdie; la umbra lui ne vom aduná, apărându-l și perind chiar până la cel din urmă la nevoie.

Sá trăiți Majestate!

Traiască Augusta Vóstrá Familie!

Traiască Țera și Armata!

Dupá aceea M. S. Regele, adresându-se delegațiunii batalionuluși 8 de vînători, roști aceleasi cuvinte:

«Incredințez acest drapel batalionuluși 8 de vînători, spre «a-l păzi cu cinste și a-l apără cu sângele său».

D-I Maior Antonescu, comandantul batalionuluși, a rêspons:

Sire,

Oficerii și trupa batalionuluși 8 vînători vor avé adînc gravat în inima și mintea lor cá pe drapel sus, la picioarele Vulturuluși țerei, stá scris: «Onóre și Patrie».

Ei vor scé cá acestá emblemá, acest simbol—drapelul—le va reaminti în tot momentul cá onórea și patria trebuie să fie idealul sacru pentru care se vor jertfi.

Cäléuziți de pilda acelora cari au fost eroi la Grivița, sub Inalta conducere a Majestății Vóstre, și doritori a rămáne la înălțimea trecutuluși

lor, vînătorii batalionului 8 rîgă ferbinte pe Cel a Tot Puternic să le dea curagiū în lupte, ca în urmă, acoperiți de glorie și de mîrire, să trîmbeze departe peste hotare numele lor și al Patriei.

Să trăiți Majestate!

Trăiască Augusta Vîostră Familie!

Trăiască Țera și Armata!

După aceasta, drapelele cu garda lor de onore au defilat și apoi au pornit la locurile hotărîte.

BUNICUL

DE

BARBU DELAVRANȚEA

Se scutură salcâmiī ca o plîe de mirezme.

Bunicul stă pe prispă. Se gîndesce. La ce se gîndesce? La nimic. Inumără florile cari cad; se uită în fundul grădiniī; se scarpină în cap, și iar inumără florile scuturate de o adiere cîldicică și mirositoare.

Pletele lui albe și crețe par-că sînt nisce cîrchinī de flori albe; sprincenele, mustățile și barba... peste tîte au nins anī mulți și grei.

Numai ochiī bunicului au rēmas ca odinióră: blîndi și mingăietori.

Cine a trîntit pîrta?

— Credeam că s'a umflat vîntul... o, bată-vē norocul, cocoșei moșului! dîse bētrānul.

Un hăetan ș'o fetița, roșiī și bucălai, sărutară mînele lui «tata moșu.»

— Tată moșule, dîse fetița, de ce sbóră pasērii?

— Fiind că au aripī, rēspunse bētrānul, sorbind-o cu ochiī.

— Păi rațele n'au aripī? de ce nu sbóră?

— Sbóră, dîse băeatul, dar pe jos.

Bētrānul coprinse într'o mână pe fată și în cea-l-altă pe băiat.

— O, voinicī moșului, șopti el și zimbī pe sub mustăți, și-l privi cu atîta dragoste că ochiī lui eră numai lumină și bine-cuvîntare.

— Tată moșule, da cocoriī un'se duc cînd se duc?

— În țara cocorilor.

— În țara cocorilor?

— Da.

— Da rîndunelile un'se duc cînd se duc?

— În țara rîndunelilor.

— În țara rîndunelilor?

— Da.

— Tată moșule, aș vrea să-mī creścă și mie aripī și să sbor sus, sus, sus de tot, pină în slava cerului, dîse băiatul neteđindu-i barba.

— Dacă ți-o crește ție aripī, dîse tata, mie să-mī prîndī o presură și un sticlete.

Da... hi... hi... poi ce fel... și mie?

Fata se întristă.

Bătrânul o mîngăie și ȃise b\u0103iatului:

- Bine, s\u0103 prind\u0163i \u015fi pentru tine, s\u0103 prind\u0163i \u015fi pentru ea.
- Tie dou\u0163e \u015fi mie dou\u0163e... nu e-a\u015a tat\u0103 mo\u015ful?
- F\u0103resce, tu dou\u0163e, el dou\u0163e, \u015fi mie una.
- Vrei \u015fi tu, tat\u0103 mo\u015ful? Intr\u0119b\u0103 b\u0103iatul cu m\u00e2ndrie.
- Cum de nu... mie un scatiu.

Ce ferici\u0163i s\u0103nt!

B\u0103iatul a inc\u0103lecat pe un genunchiu \u015fi fata pe altul. Bunicul \u0163i j\u00f3c\u0103. Copiii bat din palme. Bunicul le c\u00e2nt\u0103 «m\u0103i cazace, c\u0103z\u0103cele, ce ca\u0163i n\u00f3ptea prin argele...»

O femeie usc\u0103tiv\u0103 intr\u0103 pe p\u00f3rt\u0103 cu dou\u0163e doni\u0163i mari de ap\u0103
Copiii t\u0103cur\u0103 din ris \u015fi bunicul din c\u00e2ntec.

E muma lor \u015fi fata lui.

Cum \u0163i v\u0119d\u0163u \u0103ncep\u0163u:

— I... tat\u0103, \u015fi d-ta... iar \u0163i r\u0119sg\u0103i... o s\u0103 \u0163i se sue \u0163n cap!
Bunicul ridic\u0103 m\u00e2na \u0163n sus, aduc\u0119nd degetele ca un preot care
bine-cuvint\u0119z\u0103 \u015fi ȃise prelung:

— L\u0103sa\u0163i pe copil s\u0103 vie la mine!

— Biine, tat\u0103, biine... dar \u0163ti\u0163... o bat\u0103-i focul de copil...

Femeea intr\u0103 \u0163n cas\u0103.

— S\u0103-i bat\u0103 norocul \u015fi s\u00e2n\u0103tatea, \u015fopti mo\u015ful ca \u015fi cum ar fi

mustrat pe cine-vă, și sărută în creștetul capului și pe unul și pe altul.

Și iar începù risul și jocul și cântecul.

Și se osteni bunicul, și stătù din joc, iar copiii începură să-l mîngâie.

Din vorbă în vorbă copiii se făcură stăpâni pe obrajii bunicului.

— Partea asta este a mea.

— Și partea asta, a mea!

— Mustața asta este a mea.

— Și asta, a mea!

La barbă se incurcă. Bunicul îi împacă dîcîndu-le:

— Pe din două.

Și copii o și despicară, cam repede, că bătrânul strînse din ochi.

— Jumătate mie.

— Și jumătate mie.

Și după ce o împărțiră frășesce, începù lauda.

Băeatul:

— Mustața mea e mai lungă.

Fata:

— Ba a mea e mai lungă!

Și băeatul întinse d'o mustață și fata de alta, ca a lui, ba a ei, să fie mai lungă.

Pe bunic îl trecură lacrămile, dar tăcù și-i împacă dîcîndu-le:

— Amîndouă sînt d'o potrivă.

— Ș'a mea ș'a ei!

— Ș'a mea ș'a lui!

La obraji cërta se aprinse mai tare.

— Partea mea e mai frumósă.

— Ba a mea, că e mai albă!

Bunicul zîmbi.

— Ba a mea, că e mai caldă!

— Ba a mea, că e mai dulce!

— Ba a mea, că nu e ca a ta!

— Ba a mea, că are un ochiú verde!

— Ba a mea, că are un ochiú și mai verde!

Bunicul abia se ținea de rîs.

— Ba a mea!

— Ba a mea!

Și băeatul infuriindu-se trase o palmă în partea fetei.

Fata țipă, sări de pe genunchiul bătrânului, se repedi, și trase o palmă în partea băeatalui.

Băeatul cu lacrămile în ochi sărută partea lui, și fata suspinând, pe a ei.

Muma lor eși pe ușe și întrebă restit:

— Ce e asta? Viermi neadormiți!

Obrajii bunicului erau roși și caldi. Și suridînd fericit rîspunse fie-sei:

— Lăsați pe copii să vie la mine!

Aniversarea fundațiunei Carol.

În ziua de 10 Maiu s'a ținut la ora 1 d. a., în sala bibliotecei fundațiunei Carol, o ședință solemnă de aniversare, sub președinția ministrului instrucțiunei.

Rectorul universității, C. Dimitrescu-Iași, sub a cărui privityhere e pusă fundațiunea, a ținut un discurs prin care a arătat progresul studiilor universitare în țara românească de la modestele lor începuturi de acum 40 de ani, pînă la desvoltarea lor actuală, când numai în universitatea din București sînt înscriși 2.700 de studenți.

Ministrul instrucțiunei răspunse arătând ce mare înlesnire aū în present studenții pentru terminarea studiilor lor. Din acest punct de vedere, fundațiunea Carol constituie unul din cei mai importanți factori ai progresului nostru cultural.

După aceea bibliotecarul dădu citire unui raport asupra mersului fundațiunii.

Între cei prezenți la solemnitate aū fost: d-nii I. Kalenderu, G. I. Lahovary, dr. E. Pușcariu, Louis Basset, secretarul Regelui, dr. I. Toma Tomescu, Pangrati, Petricu, David Emanuel, prof. dr. Minovică, G. D. Mirea, I. Rozescu, Costescu, precum și un mare număr de studenți și studente.

După ședință, d-l Demetrescu, d-l ministru Istrate, și bibliotecarul fundațiunei aū fost primiți de Rege, căruia d-l C. Dumitrescu-Iași i-a prezentat raportul asupra mersului instituțiunei, iar d. Al. Tzigara-Samurcași, bibliotecarul, un volum conținînd tezele absolvenților universitari din București și Iași, bursieri ai fundațiunei.

O frumoasă donațiune.

D. I. Kalinderu a făcut Academiei Române, în ședința de eră 12 Maiu, donațiunea coprinsă în următoarea scrisore.

«Progresul continuu ce face Institutul Ión Ottetelesanu, convingerea ce am că această școlă, de un fel cu totul nou în țara noastră, va contribui mult la îndrumarea educațiunii femeii române pe calea cea mai sănătoasă, precum și deosebita mulțumire sufletescă ce am simțit aflând că scumpul nostru coleg d. I. Negruzzi, când a vizitat de curînd aședămîntul, așa de bine condus de d-l și d-na Slavici, a rămas pe deplin mulțumit, mă lăgă din ce în ce mai mult de viitorul său.

«Viū dar a rugă Academia Română să primescă suma de 500 de lei, spre a o întrebuiță după cum Direcțiunea Institutului va găsi cu cale, a cumpăra, fie un instrument mu-

sical, fie ori-ce alt lucru, care ar puté distraze elevele. Remit tot odată Academiei, cu aceeași destinație, un exemplar al hărții României, executată de Institutul geografic al armatei, pentru a fi așezată în aulă.»

Liceul Traian din Turnul Severin.

In număr de 325 elevi ai liceului Traian din Turnul Severin au venit în Bucuresci pentru serbarea națională de 10 Maiu, sub conducerea profesorilor și a directorului lor d-l T. Costescu. Elevii au defilat în ziua de 10 Maiu parte cu arme, parte fără arme, înaintea Maj. Sale Regelui, cântând marșul fanfara liceului. Deflarea lor a fost salutată de mulțimea privitorilor cu aplause unanime, iar Maj. Sa Regele și-a arătat înalta sa mulțumire, dând mâna directorului liceului. Trebuie să spunem încă, că ținuta militarăscă a elevilor a fost foarte frumoasă. Acesta dovedesce că instrucția militară a elevilor e făcută cu cea mai mare îngrijire.

În ziua de 11 Maiu ora 8¹/₂ sêra elevii acestui liceu au dat o serbare în sala Ateneului. S'au executat bucăți vocale corale și instrumentale; s'au făcut exerciții militare și gimnastice; s'a făcut desemnuri după natură și din memorie; s'au executat mai multe jocuri naționale de 16 elevi îmbrăcați în costume naționale; în sfirșit un elev de clasa VI anume Brezulescu a ținut o cuvîntare intitulată: «O scurtă privire asupra istoriei Românilor,» iar un elev din clasa III a ținut o scurtă cuvîntare ocațională.

Intrêga programă a fost foarte bine executată. Publicul numeros și-a exprimat bucuria și mulțumirea prin aplause îndelung repetate. Maj. Sa Regele, Maj. Sa Regina, și A. S. R. Prințesa Maria au asistat la această serbare.

Cât timp au stat în Bucuresci elevii au fost poștiți în ziua de 11 Maiu la Palatul Regal, unde li s'a dat masa de sêra. Au vizitat încă museul și școlele societății pentru Invățătura Poporului Român.

Sâmbătă 13 Maiu, elevii împreună cu profesorii lor au părăsit Bucurescii cu trenul de dimineță fiind însoțiți la gară de mulți profesori, de elevii liceului Mihaiu Vitezul și de elevi ai școlei normale a Societății, cum și de un public numeros.

Felul cum s'a prezentat elevii acestui liceu publicului din Bucuresci a făcut cea mai frumoasă impresiune. Tôtă lumea n'are de cât cuvinte de laudă la adresa directorului și a profesorilor lor.

Iar cuvintele cu cari termin și eă această mică dare de sēmă sînt: trăiască liceul Traian din Turnu-Severin! trăiască directorul și profesorii acestui liceu ca să dea țării, fii bine educați și instruiți!

P. G...

10 MAIÜ ȘCOLAR ÎN BUCUREȘCI

ost'a în anul acesta, al mîntuirii 1900, ziua de 10 Maiü, prăznuită, de totă suflarea școlară din București. Și sêrbătore aü ținut și școlele înalte și cele începătore.

Dar gîndul ne este a vorbi de școlele începătore.

La șapte școli de fete s'aü adunat școlărițele și aü cântat cântări naționale și aü spus stihuri patriotice și aü ascultat pe dăscălițele lor spunênd frumoșe cuvîntări despre sêrbătore de 10 Maiü, despre suferințele Românilor din vremurile vechi și despre milostivirea lei Dumneșeü, care bine-cuvîntând armele fiilor României, le-a dat biruința și a pus pe fruntea ei coröna regescă.

Pe câmpia de la Filaret, în Grădina Eliade și la Șoseua Kiselef, s'aü adunat töte școlele de băeți.

Și fie-care școlă a venit cu stêgul sëü și fie-care școlar purtă câte un steguleț. Și lumea se aduna împrejurul școlarilor. Și școlarii spuneau stihuri patriotice și cântau cântări naționale și ascultau pe dascălii lor spunênd frumoșe cuvîntări despre sêrbătore de 10 Maiü, despre suferințele Românilor din vremurile vechi și despre milostivirea lui Dumneșeü, care bine-cuvîntând armele fiilor României, le-a dat biruința și a pus pe fruntea ei coröna regescă.

Și lumea adunată împrejurul școlarilor ascultă cu nesațiü. Și ochiul care priveă acea mare de lume și mare de stêguri se simțiă în sêrbătore.

Și nu sciu, vis a fost öri a fost vedenie: vêduiu o grădină mare și frumoșă ca un raiü. Și douë ape se întâlneau la rêsăritul ei: una curgênd de la apus și alta de la mêdănopte. Și un șir de munți se întindeă între ape.

Și între ape și munți douë crăese, surori erau în di de sêrbătore. Și stêguri multe se înălțau între munți și ape. Dar în mijlocul serbării se aușeă doină de bucium, iar peste

munți și peste ape glas de cucuvae. Și surorile sărbătoriau, dar erau triste că erau singure, că își așteptau alte surori cari se rătăciseră și care nu mai veniau la serbare.

Și erau triste și nemângâiate surorile, și în mijlocul sărbării mai mult se rugau lui Dumnezeu de cât sărbătoriau. Și așa de fierbinte se rugau ele că de odată o lumină mare se făcu și un glas se auzi din ceri:

Apropiați-vă surori și vă dați mâna că vulturul n'a pierit și împărăția lui este.

Și de odată glasul de cucuvae a tăcut, și buciumul în loc de doină a început să țină hora, munții s'au făcut văi, apele s'au acoperit de poduri și pretutindenți ca din pământ au început să răsară stéguri cu roș, galben și albastru și toate stégurile erau ținute sus de băeți frumoși și rumeni la față și serbarea de 10 Maiu a României se făcuse o mare serbare românească.

Și nu știu vis a fost ori a fost vedenie, dar privind atâtea stéguri mi se pare că am strigat: Sus stégurile și sus inimile, copii!

Și am însemnat acestea ca să se scie.

Th. D. Sperantia.

ORAȘUL CĂLĂRAȘI

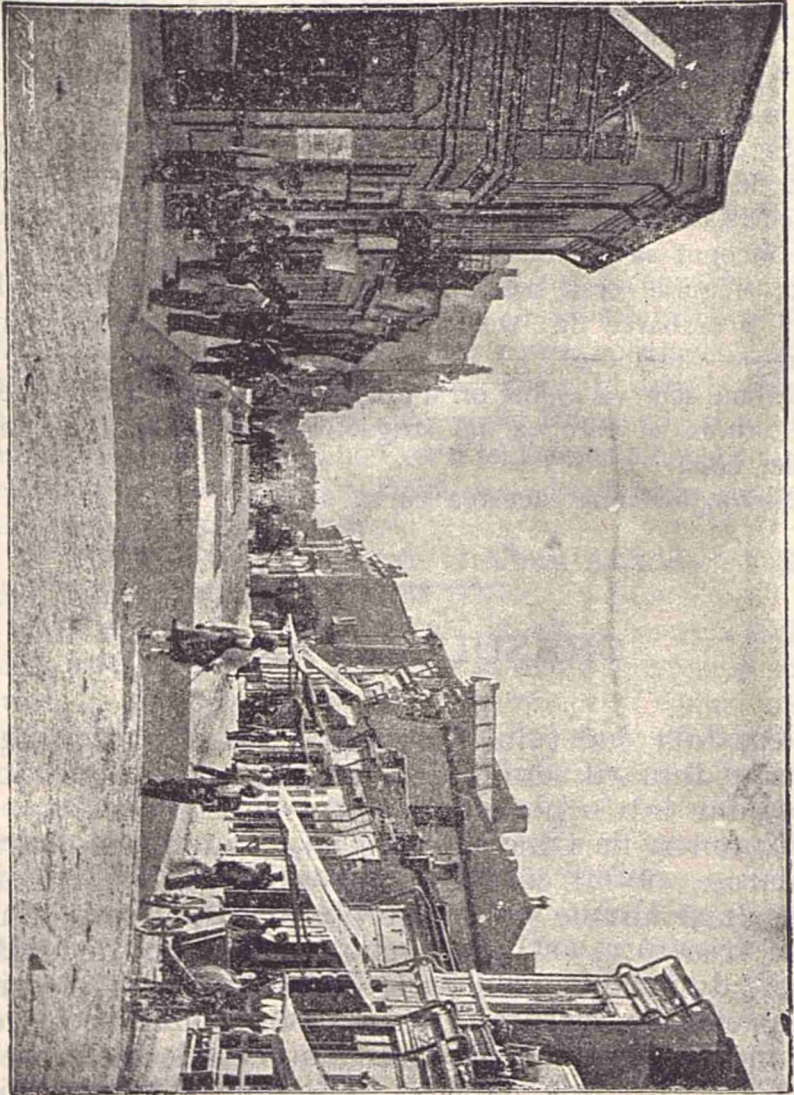
Capitala județului Ialomița, este situată lângă brațul Dunării numit Borcea. E așezat pe un loc șes, dar într'o pozițiune destul de frumoasă.

Numirea de Călărași vine de la numirea oștirii călărețe, cuvânt care se păstrează până azi. Nu se scie însă anume în ce împrejurări. După unii, fiind aici trecătoare, eră tot-d'auna o căpetenie de Călărași; după alții, prin satul Călărașii-Vechi și prin împrejur se recrutau cei mai buni călăreți. În vechime localitatea acesta purta numele de Lichiresci.

Călărașii sînt capitala județului Ialomița din 1832; până atunci reședința autorităților eră în Urziceni.

După statistica din 1890, el are 8.125 locuitori. Sunt 236 ovrei.

În orașul acesta este o vie mișcare comercială. În fiecare zi trenul aduce cantități de cereale și mare număr de vite, care se transportă pe Borcea și apoi pe Dunăre în străinătate.

Sunt peste tot patru biserici creștine și două sinagoge evreiești. Ca școli, se numără: 1 gimnaziu, 7 școli primare de băieți și de fete.

ALCOOLISMUL. (1)

Predică ținută în ziua de 26 Februarie 1900 (Sâmbăta morților)
în biserica din com. Dămienesci, plasa Fundu, jud. Roman.

Maî rău de cât fometea, ciuna și răs-
boiul, e alcoolismul, căci pe lângă că
ucide, dar și desonorază.
(Gladstone).

Fraților,

Așa dar rachiul este o otravă care întrebuițată vecinic, distruge mai curând sau mai târziu, dar negreșit, organele cele mai trebuincioase vieții omului: stomacul, maiul, ră-runchii, plămâni, inima și creerii.

Rachiul ațită pe om, dar nici de cum nu-l întăresce și el pe lângă că nu nu înlocuesce hrana, de te desgustază de mâncare.

Rachiul slăbesce plămâni și aduce oftica.

Părinții cari au făcut abuz de băuturi spirtose, au de multe ori copii cari se nasc rău formați, ori idioți, ori cu spasmuri.

Ori unde rachiul se bea mult, omorurile și nebunia cresc. S'a constatat că numai o parte din trei părți dintre criminali n'au tost băutori de rachiū. Dintre băutori de rachiū devin foarte mulți otticoși, iar alții pier, beți fiind, ca degerați în timpul iernei, ori cădând în nescire undevă, ori din cine scie ce întimplări ori bóle.

Cu toate acestea pînă aici nu e nimic îngrozitor. E mai dureros când te gândesci că odată un om otrăvit din rachiū, toți copiii, toți urmașii lui vor suferi de boli și alte neputinți, căci acéstă otravă merge pînă la al noulea ném. Decî acel nenorocit nu mai pôte dice că: «dacă tac rău, mie îmi fac,» căci nenorocesc un șir întreg de nenorociți. Aprópe întregul sat va fi nenorocit din pricina lui, căci fiii și ficele sale peste câte-vă vécuri de om, vor împărtăși din sângele otrăvit al părintelui său în toate generațiile viitoare. Așa dar, ómenii cuminți ar trebui să ia măsuri de apărare, căci nimeni cred că nu doresce să-i fie nepoții ori strănepoții, degenerați, idioți, ori epilectici. Iată ce ne spune un scriitor frances: Un băutor de rachiū avusese șapte copii. Doi din ei mai mari muriră foarte curând după nascere de convulsioni, al treilea înebuni la virsta de 20 ani, al pa-

(1) Veđi No. 33.

trulea se idioți, al cincilea e un stricat, al șaselea e foarte iute și doctorii ce l-au căutat ȃic că va ȃnebuni. Singura fiică ce i-a mai rămas, tot nu e sănătoșă pe deplin, căci ȃi vin furii de nebunie.

Alt exemplu: Bunicul eră bețiv, de asemenea și tatăl care aveă 12 copii; opt muriră de spasmuři. I-au mai rămas 2 băeți, dintre care unul e epileptic și vagabond și celălalt bețiv. Două fiice, amândouă smintite.

S'ar spune că aceste sȃnt ȃntâmplări și că nu toți pătesc așa.

Să vedem: Un doctor din Elveția a luat 20 familii, 10 de ȃmeni cumpătați și 10 de bețivi.

Cei cumpătați au avut 61 copii: cinci muriseră de mici, din cei-ce trăiau doi erau diformi, doi nedesvoltați și doi nebuni; cei-l-alți 50 erau sănătoși și voinici. Bețivii avuseră numai 57 copii; 12 muriseră de mici; din cei-ce trăiau numai 9 erau sănătoși toți cei-l-alți erau proști, cocoșați, surdo-muți, epileptici, sau cuprinși de alte bȃle.

La un spital de epileptici (ducă-se pe pustii) din 83 bolnavi, 60 erau numai din pricina părinților lor bețivi.

S'a clocit ouă de găină ȃntr'ȃ casă plină cu aburi de rachiu și n'au eșit din ouă de cât pu șchiloți, orȃ bolnavi.

S'a dat de bȃut la câini rachiu și puș lor au murit de mici, orȃ au devenit epileptici. De aici trebuie să ȃnțelegem cât de vătămător e rachiul și că nu ne mai rămȃne un minut de pierdut spre a ne apăra de nenorocirile ce ne aduce.

Ce mai ȃicem de părinții nebuni, căci alt-tel nu pot fi acei părinți cari obicinuesc a da copiilor să guste rachiul? Acei copii cu cât vor gustă mai mult cu atȃt mintea lor va deveni mai leneșă, mai greoie la ȃnvățatură și ȃn urmă vor deveni bețivi.

Obiceiul de a se duce mumele cu copiii de țifă la cârciumă și a le astâmpăra țipetele cu rachiu, e demn de pușcărie.

La noi, ȃn Moldova rachiul e cu mult mai tare, mai rȃu, mai otrăvitor; e nevoie, e absolută nevoie, de a ȃncepe să devenim cumpătați.

Prin acȃsta nu am pierde nimic, nici noi, nici statul. Ce va folosi Statului, banii de pe bȃutura rachiului, dacȃ acei ce i-au dat, sȃtenii, talpa țării, pier zăcȃnd prin spitale chel-

tuindu-se îndoit cu căutarea lor și prea de multe ori zadarnic, fără a le pute folosi ceva!...

Micșorarea nascerilor, înmulțirea numărului morților, slăbirea corpului și minții, ruina averii și mai ales a cinstei, acestea sînt fructele ce ne pôte aduce rachiul.

S'a cercetat în Franța, în trei județe și s'a aflat că populația s'a micșorat cu 46 mii de ómenii în 5 ani numai din pricina rachiului.

* * *

Din exemplele de mai sus, am vędut iarășii în de-ajuns cît de repede se sting urmașii bețivilor.

Dacă ne vom lăsà târâți încă de acéstă patimă, în scurt timp vom fi pierduți cu totul némul nostru.

Nu trebuie să mai așteptăm nici o clipă, căci inimicul nu e la ușă ci chiar în noi. Pilda a început de sus, de la cei mari; toți luptă și nici noi nu trebuie să stăm cu mâinele în sîn.

Statul, cu rizicul de a-și înpuțina veniturile, scumpesce bęutura rachiului. Dumineca închide cárciumele, căci doresce să vadă pe sătén la sf. Biserică, iar nu rezemat de tejhéua cárciumei.

În armată nu se mai dă rachiú diminéța soldaților, ci cafea. Soldații nu aú voe să colinde cárciumele, căci soldații nedisciplinați și plini de bóle nu sînt de cît dintre bețivi. Aceștia în timpul unui rėsboiú se duc pe copcă cu tot obiceiul lor. Noi știm ce-aú pățit Rușii în resbelul de la 1877; vecinic beți, cu vutca în cap, piereau cu miile. Omul care nu bea mai mult de cît trebuie, e om; iar celá-l-alt e animal și chiar mai răú, căci animalele nu ajung a cădé în șanțuri, de cît când sînt bolnave sau când le bate vre-un bețiv.

Așà dar, cît mai este timp, să căutăm a ne despărți de acest mare dușman și a-l alungà, iar în locul amărăciunilor și acriturilor spirtóse, care întrebuițate mai mult devin otrăvuri, să bem vinul dulce, care în vechime erà așà de iubit de strămoșii noștri. Vinul care nu e lăsat să fiarbă e cel mai sănătos; el nu-l îmbatà, nu-l otrăvesce pe acela care are plăcerea de a bea mult. Strămoșii noștri il beaú cu gust. Ei nu știeaú atâta carte ca noi, dar eraú mai pricepuți, căci nu voiaú să bea atâtea otrăvuri. De ați avé o cană din mustul lor făcut din mere, pere, și alte póme, ar

plăti cât de ce de cât borșurile noastre de ați, sau de anui trecut, toate aghezmuite; iar un Țepeș-Vodă ar pune pe toți cârciumarii lacomi de câștig, la locul lor, pentru a nu falșifică și otrăvi poporul. În America s'a dat poruncă de mulți ani, că imediat ce s'ar constată că un om a eșit beat dintr'o cârciumă, cârciumarul să fie silit printr'o hotărâre judecătorească să plătească o despăgubire familiei și dacă mușterul său în stare de beție a comis vre-o crimă, apoi stau amândoi la închisore. Acolo se află și spitale pentru bețivi, unde sînt ținuți pînă se îndreptă. Asemenea spitale sînt și prin alte țări, unde cuțitul a ajuns la os și lumea s'a deșteptat.

În aceste țări, în cârciume, în locul bețurilor spiritose se găsește cafea, ceaiu, limonadă, vinul dulce, pe când la noi otravă sub toate formele. Cârciumarii ar trebui să mai lase la o parte rachiul scumpit și să încerce cu aceste bețuri eftene și sănătoșe.

Nu cerem alt nimic, Fraților, de cât cumpătarea de o cam dată. Póte tot ce v'am spus acum veți uita după ce veți fi eșit din sf. Biserică; totuși, vă rog, să vă aduceți aminte de câte-vă întrebări.

Óre din ce pricină se chinuesce nebun Alecu Grădinaru, a cărui gospodărie se ruinează vedënd cu ochii?

Mulți dintre d-v. ați apucat pe tatăl lui. Din ce pricină a murit, căci unii trebuie să fi fost de față când l-a despintecat doctorii?

Din ce pricină, Gherghe a Sultanei umblă ca smintit pe drum și de ce nu i-o fi trăind copiii?

Dar Vasile Salariu, de ce eră să se spânzure, de ce eră să se inece? Gândiți-vă d-v. și judecați singuri dacă mai trebuie să stăm la îndoială un minut.

Și aici în fața Altarului sfînt, Dumneđu ne-aude că ceia-ce vorbim nu-î amăgire; deci rugăciune fierbinte să-î facem Lui să ne deschidă inima și mintea, să fim cumpătați, căci alt fel vom pieri după cum vedeți, în mod nenorocit, blestemați de strănepoții schilođi ce-î vom lăsa să se chinuescă pe urmă-ne și de Dumneđu, care ne-a dat minte, judecată și voe liberă și nu scim a ne folosi, nu scim a-î mulțumi.

Amin.

V. Dimitriu.

Serbarea zilei de 10 Maiu la sate.

10 Maiu în Potlogi, Dâmbovița.

În dimineața zilei, prin îndemnul d-lui primar V. A. Popescu, mai mulți negustori și comercianți din comună, au arborat stéguri tricolore pe la balconele și ferestrele prăvăliilor cari pe lângă cele ale bisericeii, școleii și primărieii, da un aspect destul de impozant, făcând a se simți de toți privitorii, însemnătatea și măreția zilei.

După săvârșirea serviciului Divin, la ora 10¹/₃, s'a oficiat în biserica parohieii, un Tedeum, în prezența d-lui primar, a întregului consiliu comunal și a celorl-alți funcționari, a corpului profesoral (fiind școlă cu curs urban) cu elevii și elevele școleii însoțiți și de dirigințele școleii din cătunul Vlăsceni, com. Potlogi, cu elevii școleii aceleia. După săvârșirea Tedeumului, milițienii cu musică și stég, au dat salve de puscii; în urmă preotul Sachel. N. Mihăilescu, a ținut o frumoasă cuvîntare arătând însemnătatea zilei de 10 Maiu.

Elevii școleii au intonat imnul «Trăiască Regele.»

După acesta s'a făcut o recepție destul de frumoasă în curtea și fața școleii de vis-à-vis de biserică, unde d-l C. Mihăilescu, dirigințele școleii, într'o cuvîntare inimosă a arătat toate fazele și evenimentele prin care a trecut țara Românească de la Unirea Principatelor și pînă în prezent. La cuvîntarea d-lui dirigințe a răspuns d-l primar V. A. Popescu, mulțumind în numele guvernului și a comunei, pentru frumoasa organizare ce școlă și biserică a făcut ca ziua acesta de 10 Maiu să fie sărbătorită cu totă pompa cuvenită, aducând urări familiei Regale, Dinastiei și Țării, după care elevii iarăși au intonat Imnul Regal. Apoi mai mulți elevi și eleve, au recitat poesii prin care s'a descris viața și lucrarea M. Sale Regelui Carol, peripețiile războiului și vitejiile ostașilor Români, care după modul clar cum au fost recitate, s'au putut înțelege de toți, producându-le multă bucurie sufletescă.

După ce elevii sub conducerea d-lor învățători I. Ghițescu și Elisa Gh. Alexiu au mai cântat câte-vă cântece naționale, în frunte cu milițienii, musică și stég, s'au reintors la școlă, de unde totă mulțimea s'a împrăștiat.

* * *

10 Maiu la Slobozia R.-Sărat.

În Slobozia, R.-Sărat, 10 Maiu s'a serbat cu o deosebită solemnitate. Toți copiii, conduși de d-l dirigințe Gr. Socolescu și d-l Ar. Murgescu au mers la biserică unde s'a oficiat un Tedeum, de părintele paroh Gr. Nicolescu. Sub conducerea dirigințelului, corul a intonat parte din răspunsuri și «Mulți ani trăească.» La școlă d-l Gr. Socolescu, după imnul regal, a ținut o mică conferință despre însemnătatea zilei și despre patriotism; iar d-l Ar. Murgescu asemenea despre însemnătatea zilei, spunând și-o poezie făcută de d-sa.

* * *

10 Maiu în Bogdana, Teleorman.

La orele 10 s'a oficiat «Tedeumul» de pr. Ilie Popescu și de cântăreții B. Predescu și Ivan Drăghici, în fața consiliului comunal, în frunte cu primarul I. Unteșu, notarul Ștefănescu, casierul V. Alexe și a unei mari mulțimi de locuitori. Elevii școlii, sub conducerea învățătorului Popescu au format corul.

Elevii, după slujbă, defilează înaintea autorităților. Apoi cu toții merg la școlă, unde d-l învățător Alexandru Crist. Popescu ține o frumoasă cuvintare «Despre însemnătatea zilei (1866, 1877 și 1881).

Elevii școlii intonează imnul național «Trăiască Regele.»

D-l notar Const. Ștefănescu, delegat din partea Consiliului comunal, vorbește despre cum «Școlă trebuie frecventată.»

Elevii Ionescu, Mărșolea, Puran, Danciu Haralambe și Vlad Florea, recităză pe roluri poezia «Curcanii din răsboi», de Th. D Speranță.

D-l Alexandru Crist. Popescu, vorbește din nou despre «alcoo- lism» arătând răul ce produce populațiunii, după care elevii into- nează imnul «Deșteptă-te Române.»

Elevii, Rădoi, Onă, Ciobă, Rădulescu, Geagulea, recităză poezia «Regele Lear,» de P. Dulfu (Albina No. 31, anul III), imitând cos- tumele, armata, etc.

Se cântă imnul «Doina lui Eminescu,» de elevi.

«Tata lui Neacșu,» executat de elevii Ciubuc și Petrescu.

Imnul «Preda Buzescu,» intonat de elevii școlii.

Exerciții corporale executate de mai mulți elevi.

D-l învățător Alex. Cristu Popescu mulțumesc publicului de buna voință ce au arătat lăsându-și munca câmpului spre a veni la această serbare.

D-l Const. Ștefănescu, mulțumesc în numele autorității și a lo- cuitoarilor, d-lui învățător Popescu pentru ostentia ce și dă cu elevii, și depune în mâna învățătorului 2 lei spre a cumpăra caete și cre- ióne elevilor ce s'a distins în această zi.

10 Maiu la Constantinopol.

Cu ocasiunea zilei de 10 Maiu s'a dat o frumoasă serbare la legațiunea română din Constantinopol. Președintele coloniei române a pronunțat un discurs patriotic, felicitând pe M. S. Regele și pe întreaga familie. Ministru nostru d-l Ghica Brigadiru a răs- puns cu câte-vă cuvinte mișcătoare.

Bătaia de flori de la șosea.

Tot în ziua de 10 Maiu s'a dat la șoseaua Kiseleff o petrecere frumoasă: bătaie de flori. Acest soi de distracție s'a introdus la noi de puțină vreme. În țările din Apus, la anume sărbătorii, oamenii se adună în grădini și acolo aruncă unul într'altul cu flori. Distracția e plăcută; dar ea devine interesantă când urmează facerea de bine, adunând cu acest chip bani pentru a veni în sprijinul celor lipsiți de mijloce.

Serbarea de la 10 Maiu era organizată de două societăți de bine-facere: *Légănul* și *Materna*. Amândouă aceste societăți, alcătuite din doamne din înalta societate bucurească, au de scop să ajute pe săraci și în special pe copii.

Până acum s'au adunat multe fonduri; una din societăți are chiar un loc mare pe care va construi un asil.

Produsul intrării la bătaia de flori de la 10 Maiu va mări fondul de bine-facere al societății.

Ilustrația alăturată represintă intrarea șoselei Kiseleff, unde a fost petrecerea.

Povață funcționarilor și școlărilor:

Feriți-vă pe cât se poate de hârtia prea lucitoare, întrebuintarea ei vatamă ochii. Hârtia mată, cenușie sau albăstrue e cea mai bună de întrebuintat.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

În zilele de 7, 8 și 9 Maiu s'a adunat în localul Administrației Domeniului Coronei societatea «Progresul Silvic».

Pe lângă chestiunile de administrație, s'au desbătut și alte chestii de o importanță generală, precum :

«Cauzele staționării venitului pădurilor și remediile de propus»; — «Carî ar fi mijlocele cele mai practice spre a planta terenurile rezervate pentru regularea perimetrelor pădurilor»; «În ce mod s'ar crea masive păduroase în regiunile lipsite de păduri și în carî statul nu e proprietar»; etc.

În ultima ședință s'a ales comitetul societății. El este compus din d-nii: Ion Kalinderu, C. F. Robescu, Popovici, C. Al. Orăscu-Papinian, N. Nădejde, Marin Petrescu, Broșteanu, Antipa. P. An, tonescu și Chihaea.

VIAȚA SFÎNTULUI EUSTATIE. (1)

Victoria contra Parților. Regăsirea soției și copiilor săi.

După ce ajunse la cetatea împărătească, Eustatie se prezentă Împăratului Traian. Acesta, cum îi vedu, se umplu de bucurie, îl îmbrățișă, îl sărută și în urmă începui a-l întreba: unde a petrecut, cum i se află soția și copiii. Eustatie povesti tot ce i se întâmplase. Împăratului îi păru foarte rău, știind că și el contribuise la sorta ce avusese generalul său. Îi ceru iertare de cele făcute și, în urmă, făcură un sfat de răsboi. Placida fu numit comandant al tuturor oștilor carî se pregătiau să meargă la răsboiul contra Parților.

Un an de zile, ccontinuu, ținu răsboiul cu Parții; dar Placida în cele din urmă-i înfrânge, desrobescă toate cetățile, ce ei robiseră, le calcă țara, le iea o mulțime de robi și-i face tributari. La o strîmțore, Placida eră să cadă în mâinile vrășmașilor, dacă nu-i venia în ajutor doi căpitanii voinici cu ostașii lor, spre a-i scăpa viața. Recunoscător pentru această faptă, generalul îi luă pe lângă sine pentru a-i răsplăti la Roma cu dregătorii mai mari.

Acum generalul Placida se întorcea în cel mai mare triumf pentru biruințele sale. În călătorie rămase la o cetate pentru a se odihni 3 zile. În această cetate, voința lui Dumnezeu făcu să se găsească și Teopista, soția lui Placida, care eră robă la o familie mare. Mai marele cetății, plin de bucurie pentru biruința oștilor romane, dăruî generalului comandant, Placida, o corónă de laur. Generalul creșu că acea corónă

(1) Veđi No. 26, 28, 29, 31 și 32.

ar merita-o cei doi căpitani, care îi scăpaseră viața; de aceea o rupse în două și le-o dăruî lor. Pe când toți mai marii oștilor petreceau în o grădină, unul din căpitani bătrâni, nemulțumit că coróna fusese dată de general numai celor doi căpitani, le dîse în fața tuturor: «Pentru-ce marele general v'a dat numai voue coróna? Óre nu ne-am luptat cu toții? După câte am aflat, voi, dîse, adresându-se celor doi căpitani, sînteți de neam prost». Unul din cei doi îi răspunde cuviincios: «Da, e adevărat că sîntem crescuți la țară; dar, iată cum s'a întîmplat acésta. Mi-aduc aminte că părinții mei erau cei mai mari ómeni din Roma. Tatăl meu eră general, dar, fiind-că eram încă mic, nu știu din ce causă a fost nevoit să-și părăsescă palaturile și țara și să plece cu noi. Am călătorit mai multe dîle, pînă am ajuns la malul mării; aci ne-am suit într'o corabie și, după câte-va dîle, din cauza unei certe pe care tatăl nostru o avu cu căpitanul corăbiei, ne lăsă pe uscat, pe tata și pe frățiorul meu cel mai mic, iar pe mama o oprî în corabie. Cu tatăl nostru am umblat mai multă vreme, pînă am ajuns la un rîu. Acolo, tatăl meu trecu pe fratele cel mai mic rîul și pe când se înapoiă ca să mă ia și pe mine, fiind pe la jumătatea rîului, un lup infricoșat venî și, luându-mă în gură, o croî la fugă. Nisce plugari însă mă scăpară și mă crescură între ei».

Cu mare mirare ascultară toți cuvintele căpitanului, când cel mai tînăr, care luase cea-laltă jumătate de corónă, strigă de odată:—«O scumpul meu frate!—aruncându-se la aceste cuvinte în brațele căpitanului, — iubitul meu frate — repetând de mai multe ori — eú sînt Teopist, eú sînt adevăratul tîu frate și am vedut când te-a furat fiara aceea mare și când a fugit cu tine în pustiú. Acum află și despre mine că, pe când tata, după ce te lăsase pe tine, se întorcea să mă ia și pe mine, un lup, venind, mă răpi dinaintea ochilor lui. Abiă m'au scăpat nisce ciobani, cari m'au și crescut între ei». Agapie rămase mut de bucurie la aceste cuvinte neașteptate. Il strânse de mai multe ori în brațe, udându-se reciproc cu lacrimi. Cei lalți privitori fură fórte miscați de acésta duiósă scenă.

Teopista, care-i serviă cu cele trebuinciose, după ordinele stăpânilor sîi, în acele momente se odihniă de obosélă puțin mai la o parte. Când auđi cele povestite, cunoseu imediat că aceștia sînt fii ei.

Ce limbă póte spune, de ce bucurie a fost cuprinsă, când după atîta amar de vreme, își revedú copiii! Se făcu că-i servece și observă cu atențiune să vadă dacă nu au vre-o asemănare cu părinții lor. Acum se încredință pe deplină că într'adevăr aceștia sînt. Teopista așteptă pînă ce se risipiră cei-lalți ostași, și se hotărî a se descoperi că ea e mama lor. Când plecară și ei, le eși înainte și le dîse cu glas tremurător: «Nobili și tineri militari, vé rog să mă iertati că vé

fac o mică rugăciune.» Ei se opriră și, privind-o, și Agapie: «Nu te teme și nu tremură așa, — uitându-se milos și vedând-o că plânse, — cu ce vom pute, te-om ajuta!» Ea începù a le arăta patria, bunul ei neam și că e romană. Ei îi răspunseră: «După cum vedem, vrei să te scăpăm de robie; noi nu putem, însă generalul nostru, da. Vom merge dar la dînsul. Vino deci și tu cu noi».

Cum se prezentă generalului, Teopista, recunoscînd în el pe bărbatul său, mult timp rămase fără glas; în cele din urmă, mai revenindu-și puțin, o podidîră lacrămile și, din nou cădînd jos leșinată, abia putu rosti: «Scumpul meu soț». Generalul creșu la 'nceput că nu e 'n mințile sale; totuși se apropie de dînsa cu compătimire. Ea, trezindu-se din leșin, îi și dîse: «Vai, scumpul meu soț, nu mă mai cunoscî!» Și începù să-i povestescă din cele ce sciau numai amîndoi: de cerbul cu crucea între corno, de botez, de plecarea din patrie după scrisoarea Impăratului, de răpirea ei din corabie, de copii și alte taine. Din cele spuse, Eustatie se încredință că acesta este soția sa și dîse: «Teopisto, tu ești iubita mea soție, a cărei pierdere mî-a fost neuitată pînă 'n acest cês? De bucuria regăsirii lacrămile-î inundară fața. Amîndoi uitără tôte necazurile și nenorocirile, dînd lui Dumneșeu laudă de cele orînduite pentru sorta lor. Teopista și dîse după aceea către bărbatul său: «Să ne împărțim bucuria noastră și cu iubiții noștri fi!» Eustatie răspunse cu întristare: «Să mulțumim cu smerenie lui Dumneșeu pentru tôte hotărîrile sale care-s tot-deauna înțelepte. Fiii noștri au fost prada fiarelor sălbatice, după ce ne-am despărțit». Teopista strigă atunci: «Nu, nu, amîndoi fiii tîi trăsesc: Dumneșeu i-a scăpat nevătămați! Voesc să ți-i arăt!» Eșind din casă și chemînd pe cei doi tineri ostași, le și dîse: «Generalul vă chiamă!» Și, luînd de mîna pe amîndoi, intră în casă în mijlocul lor, arătînd bărbatului pe fiii lor.

Eustatie fu cuprins de cea mai mare mirare, cînd află că tinerii, cărora el împărțise coróna în acea și, sînt chiar fiii săi. După ce tinerii căpitanî spuseră cele ce li se împlîse și că numai în acea și se recunoscără de frați, se asigură și mai mult că aceștia sînt copiii săi. Ne mai îndoindu-se acum de adevăr, luă pe fie-care în brațe, îi sărută cu lacrimi de bucurie că-și regăsisse copiii. Eustatie însă nu scia că fiii lui nu-și cunoscuseră pe mama lor și le și dîse cu întristare: «Fiilor se pôte să vîrsați lacrimi de iubire numai pentru tatăl vostru? Ar trebui să arătați aceeași iubire și către mama vîstră, de care nici nu 'ntrebați! Se vede că voi încă n'o recunoșceți! Nu pot înțelege cum n'ați recunoscut-o, de și ați vedut-o! Iat-o, acesta este! Aceea care v'a arătat de fiii mei este mama vîstră!»

Nu mai credea că sînt deștepți; li se părea că sînt în vis. Mama și fiii nu-și putură arăta bucuria de cătridicînd

ochii către cer. Tatăl strigă în gura mare ca să-l audă totă lumea: «Veniți de vedeți toți cari vă temeți de Dumnezeu, ce minune a făcut el cu mine, soția și copiii mei».

(Va urma).

Ieromon. Eftimie Georgescu.

Conferințele Societății culturale din Mălini.

Pe Domeniul Corónei Mălini, Societatea culturală înființată acolo sub bună-voitórea protecțiune a d-lui Ion Kalinderu, Administra-torul Domeniului Corónei, urméză a da ródele dorite de inițiator ținând conferințe prin cătunele comunei Mălini în frumoasele loca-luri ale școlelor făcute de acéstă Administrație.

În fața unui public destul de atent format aprópe în totalitate din țărani, membrii acestei societăți desvăluie neconținut conferințele lor atât de prețioase pentru luminarea poporului de la țară.

Ast-fel d-l Herescu, învățător; a vorbit la Gáinesci despre impor-tanța muncii și despre economie; d-l Gavriloviči la Dráceni despre pomii roditori și d-l Dimitriu tot învățător a vorbit la Văleni-Stă-nișóra despre locuințe.

D-l A. Candiani, silviculorul Domeniului Corónei, ca reprezentant al acestei Administrațiunii, a luat parte la tóte aceste conferințe, re-sumând cele spuse și oprindu-se asupra chestiunilor despre cari să-tenii îi cereau explicație.

Agentul Administrațiunii Domeniului Corónei a insistat încă și asupra ordinului șefului sěu prin care i se dádea instrucțiunii asu-pra modulii cum sătenii trebuie să procedeze pentru a se înlesni ca să facă depunerii la casa de economie. D-sa, cu o deosebită bună-voință, le-a arătat binele ce ar urmá dacá ei ar ascultá sfaturile d-lui Ion Kalinderu, căci atunci n'ar mai fi săracii cum sînt și în timp numai de 20 ani folósele s'ar vedé în situațiunea înfloritóre ce ar isvóri din aceste economii.

Este vrednic de relevat faptul că în urma acestor îndemnări să-tenii au scos vre-o 250 de librete de la Casa de Economie, unde depun din banii produși prin munca lor la farestraele cu abur a Administrației Domeniului Corónei din localitate.

C.

Serbări școlare la 10 Maiu.

În ziua de 10 Maiu s'au dat în Bucuresci o serie de serbări școlare. Diminěța elevele școlelor de fete s'au adunat într'un loc; după amiază a venit rîndul băeților.

Tot după amiază, la Ateneu s'a ținut o disertație de către d-l profesor Onciu și s'au executat cantece de către corurile școlare.

Din poveștile lui Moș-Négu.

CURMALUL

Natura, în înțelepciunea ei a îngrijit, feții mîei, să dea și locuitorilor din climate ce par mai desmoștenite, câte-cevâ pentru întreținerea mai lesnicioasă a vieții.

Prin pustiurile nisipoase ale Sahareï, unde vietate nu pôte trăi, d'abia întâlnește călătorul care, urcat

pe cămilă, e nevoit să le străbată, câte-vâ *oze*, adică mici întinderi de pămînt cu cevâ pomi, cu cevâ verdetă.

Prin aceste locuri crește Curmalul. E un arbore

nalt — ca mai toți din regiunile acelea, — cu foi late și lungi. Fructele sémănă cu măslinile, sînt ceva mai mari, mai tari și dulci. Sîmburele este foarte tare. Ele se coc pe la sfîrșitul lui August.

Pentru bieții locuitori de pe acolo adesea tótă hrana se reduce la curmale, mai ales în timpul călătoriilor celor lungi.

Curmalul e prețios, pentru-că, afară de fructe, aduce și alte foloșe omului. Din frunze se fac coșuri, saci, fringhi; trunchiul e întrebuițat ca lemn de construcție; din sevă se face un fel de beătură care se spune că aduce nițel cu berea.

Iată, feții mei, câte-vă vorbe despre pomul ce produce curmalele, pe cari le mîncăm cu atîta plăcere, mai ales cînd le vedem așeđate frumos în cutii cu figuri minunate pe capac.

Moș-Negu.

Resultatul finanțiar al expozițiilor.

Fiind-că am vorbit despre expoziția ce s'a deschis la Paris, credem interesant pentru cititori a da câte-va notițe despre rezultatele finanțiare ale diferitelor întreprinderi de acest fel.

Expoziția din Londra din 1851 s'a terminat cu o pagubă de 2.600.000 franci; cea din 1855 de la Paris cu o pagubă de 22 milioane; cea din Londra din 1862 cu o pagubă de 250.000 franci; cea din 1867 din Paris cu un câștig de 3 milioane; cea din Viena 1873 cu o pagubă de 50 de milioane; cea din Paris 1878 cu o pagubă de 9 milioane.

Cum se vede, cele mai multe expoziții mari au dat de pagube. De ce atunci se urmêză cu ele? Pentru-că tot este un câștig mare pentru orașul și țara în care se fac căci acolo vin miș și miș de streini ce lasă bani cu grămada, prin viața dîlnică și prin cumpărături.

BIBLIOGRAFIE

O lucrare de un deosebit interes pentru ori-ce Român a fost dată la lumină de d-l dr. A. Șaabner-Tuduri. Ea este intitulată: *Apele minerale și Stațiunile climaterice din România.*

Cartea este scrisă într'o limbă curat Românescă și un stil ușor și atractiv. O recomandăm în deosebii numeroșilor noștri abonați, fiind un adevărat povețuitor pentru ori-ce bolnav. De vinđare la tôte librăriile din Bucuresci și din țeră.

Pagina gluméță.

CLIENTUL MIRAT

— Bag de sémă că piciorul d-tale stîng e mai mare de cât cel drept.

— Nu se pôte; mie mi-au spus alți cismarî că cel stîng e mai mic de cât cel drept.

IMPOTRIVA POJARULUI.

Una dintre bólele epidemice, carî dau o mare mortalitate, e pojarul. Pentru ca să nu se întindă această bóla, trebuie să se facă desinfecție de la început chiar, căci mai cu sémă atunci bóla se ia mai sigur. Cine nu se feresce și se apropie de bolnavul de pojar, nu numai că se pôte îmbolnăvi dar duce bóla și la alții. Chiar medicul care îngrijesce de acești bolnavi este expus a căpăta și a transmite bóla și la alți și la clienții. Trebuie neapărat ca atât bolnavul și obiectele lui să fi desinfectate, cât și camera în care el stă. Ori-cine vine în contact cu un bolnav de pojar, trebuie să și spele mánile cu o soluție desinfectantă și să și desinfecțeze și hainele.

CONGRESUL CAMERELOR DE COMERCIU.

În zilele de 8--9 Maiu s'a adunat în Bucuresci congresul camerelor de comerciu din țară. S'au ținut patru ședințe sub președința d-lui G. Asan și s'au discutat multe lucruri folositoare și pline de interes pentru țara noastră.

Cele mai importante chestiuni au fost: 1) Chestiunea brevetelor de invențiune—și congresul a ajuns la încheierea că nu e bine să se facă o lege, ci să se acorde de camere brevetarea pentru fie-care invenție ce s'ar prezentă; 2) Falimentul celor ce nu sint comercianți —și congresul cere ca să se pue în lege ca ori-cine are datoriile și nu le pôte plăti să fie declarat falit ca și un neguțator.

Congresul s'a încheat cu un banchet presadat de d-l N. Fleva, ministrul agriculturii și al comerțului.

INFORMAȚII.

Cu începerea viitorului an școlar 1900—1901 se vor primi șese-spre-șapte eleve în Institutul de fete de la Măgurele, fundat de Ioan Otteteleşeanu și înființat de Academia Română, sub înaltul Patronajiu al M. S. Regelui, cărora li se vor da, conform dispozițiunei testamentare a răposatului fundator o creștere casnică și instrucțiunea cuvenită unei «*bune mame de familie, fără pretențiuni saū lux*».

Cursul va fi de 5 ani, în timpul cărora elevele vor avé totă întreținerea în Institut.

Sunt admise în institut copile născute din părinți Români săraci pe deplin sănătoșe, cari până la 5 August 1900 au împlinit 12, dar încă nu 14 ani, au pregătirea ce se dă în școlile primare din România și au obținut la terminarea cursului primar cel puțin media 7. Candidatele cu clase secundare au să presinte certificatele de clase secundare, având media cel puțin 6.

Două surori saū două vere primare nu pot fi admise în Institut.

Părinții elevelor ce vor fi primite în Institut nu pot să-și iea fiecele de sfintele sărbători ori pe timpul vacanțelor în familie și direcțiunea își conservă dreptul de a le da ori nu voe elevelor de a petrece în famie de vacanțe.

Părinții aspiranțelor ori reprezentanții legali ai acestora au să trimită—până la **5 August 1900**—cererile însoțite de *act de naștere, act de vaccină, act de paupertate* în care se va arăta și numărul copiilor și *atestat școlar* despre terminarea claselor primare, la *Academia Română* (calea Victoriei No. 135), pentru *Comisiunea Fundațiunei Otteteleşeanu*, care, examinând actele și luând informațiunile ce va crede de cuviință, va dispune ca concurentele ce îndeplinesc condițiunile mai sus precisate să fie supuse la un examen de primire, prin care se va constată gradul de pregătire în ceea ce privesce cetirea și scrierea, analiza etimologică și cea sintactică, cele patru operațiuni, geografia și istoria țerilor Române.

Concurențele cari nu sunt din România se admit fără examen de primire, în virtutea atestatelor obținute în școlile similare din patria lor, și au să trimită la Academia Română, tot până la 5 August, cererile însoțite și de atestat medical.

Rezultatele examenului se va supune, d'împreună cu toate actele, printr'un raport, Augustului Protector al Academiei Române, Maiestăței Sale Regelui, căruia îi aparține a decide în privința primirei.

Examenele se vor face în localul Academiei la 9 Septembrie 1900.

MULȚUMIRI

D-l Chiru Petrescu, șef de tren de persoane din București, calea Văcărescu I, împreună cu soția d-sale Zoe, a dăruit Bisericii parohiale Magala din com. Tomșani, jud. Prahova, un steag cu învierea și botezu. un Epitaf de o rară frumusețe, pentru care le aduc căldurose mulțumiri,

Preotul C. Grigorescu.

* * *

Părintele diacon Theodor Antohe, a bine-voit a trimite pentru biblioteca școlii Popesei-Vasilați din Ilfov, un exemplar din lucrarea s-ției sale: «Serbarea Duminicii și a Sărbătorilor», căruia îi aduc viile mele mulțumiri.

Radu Costache
Înv.ț.-diriginte.

Cu ocazia apropierei împărțirii premiilor, atragem deosebita luare aminte a numeroșilor noștri abonați și în particular a d-lor Prefecți, Primari, Revisori școlari și mai eu sémă a prietenilor noștri învățători, și îi rugăm în interesul răspândirii citirilor morale și folositoare, ca la alegerea cărților pentru premii să aibă în vedere revista noastră. În acest scop, administrația revistei a luat hotărârea, pentru a răspunde la cereri de ori cât de mici sume, să vîndă pentru premii și numere separate cu prețurile următoare:

15 bani exemplarul, pentru 1—10 numere.

10 bani exemplarul, de la 11 numere în sus.

0 colecție pe 3 luni coprinde 13 fascicule, fie-care putînd servi ca o cărticică . . . . . lei 1,25

0 colecție pe 6 luni coprinde 26 fascicule. . . . . „ 2,50

„ „ un an „ 52 „ . . . . . „ 5,—

„ „ un an broșată într'un volum . . . . . „ 5,50

„ „ un an legată . . . . . „ 7,—

„ „ 6 luni „ . . . . . „ 3,50

În aceste prețuri intră și transportul.

Revista „Albina“, prin varietatea materiilor și prin mulțimea ilustrațiilor ce fie-care fasciculă coprinde, este fără îndoială cea mai alésă carte de citire, care pôte fi pusă cu folos în mâinile tinerelor generații, și deci sperăm în tot concursul prietenilor și Onor. autorități.

No. 10.

ÎNTÂMPLĂRILE PERICULOSE

ALE

UNUI MARINAR FRANCES

ÎN NOUA GUINEE.

Traducere de C. C. Pop.-Tașcă.

Când se încredință că cunoscă bine ceea ce scrisesem îmi smulse din mână hârtia, și fugi din odaie, alergând să spuie măsii ce aflase. Le auzii mult timp făcând haz și rîdînd cu hohot, când spuneă câte un cuvînt din frasa mea. În fie-care și Lamlam veniă să ia câte o lecție pe care i-o dădeam cu cea mai mare plăcere. Îi arătam desemele ce făceam. Nici nu pot descrie bucuria nebună ce simți această copilă într'o și, când recunoscă într'un desemn ce făcusem, vârful Tanavorkou, lucru foarte explicabil de alt-fel, locuitorii nesciind alt meșteșug de cât sculptura și această forțe primitivă.

Mulțumită acestor îndeletniciri, césurile robiei mele nu mi se păreau așa de grele. Trecuse deja 3 săptămâni de când vădusem pe rege și cum nu poruncise încă nimic, începusem să cred că nu eram de cât un prizonier a căruî sórtă nu eră hotărîtă. Eram cu toate acestea cu desăvîrsire liber: adesea eșiam să mă plimb cu Kayhar și așa putui să-mi dau sēma prin mine însumi de obiceiurile din Koutar. Orașul aveă o mare întindere, fie-care casă eră înconjurată de grădini mari pline de arbori cu fructe minunate, cu flori alese și de paseri cu pene bogate.

Fie-care șef aveă cel puțin un sclav însărcinat să facă sēra musică în grădină, bătând într'un soi de tobă. Pe lângă acesta adesea mai erau alți doi; unul care cântă dintr'un soi de flaut, altul bătînd cu un ciocănel de aur într'un triunghi de același metal, formând ast-fel o armonie destul de plăcută.

În sfîrșit, într'o și fui înscințat că peste o săptămână aveam să plec la minele de aur ale M. S. Regelui. Primiul ordinul cu plăcere; totuși simțiam o mare întristare gîndind că am să mă despart pôte pentru tot-deauna, de bunul Kayhar și familia sa.

Împărții hârtia și creioanele cu Lamlam, îi lăsaî toate cărțile mele, afară de o biblie. Apoi când veni cea din urmă sēra ce mai aveam de petrecut în casa lui Kayhar, îmi luaî rēmas bun de la toți, îmbrățișându-i cu căldură.

A doua și pe când îmi făceam cele din urmă preparative, vădui că intră la mine Lamlam, cu ochii ei mari plini de lacrimi. Această dovadă de iubire mă atinse așa de mult în cât nu mă mai putui stăpâni. Luaî în brațe pe mica mea prietenă, o sărutai de mai multe ori și îi făgăduii că voi gîndi tot-deauna la ea.

(Va urma).

POȘTA REDACȚIEI

- D. M. D.*, Icôna, Olt.—Snova nu se va publica; povestea se va citi.
I. C. P., Ilfov.—Poesia «Invierea Domnului Crist» nu se va publica.
I. Mihăilescu.—«Ce este viața unui om» se va citi.
V. P. Frunzaru, Olt.—Cele două povești nu se vor publica.
N. Pințoiu, Perișor. — E o chestie ce trebuie studiată. Aveți răbdare.
Pr. At. Vasilescu, Doljesci. — Se va citi.
D. M. Demetrescu, Icôna, Olt.—«De ale poeziei» nu se va publica. «Legenda spinilor» se va publica.
Stan M. Opincă, Dârvari. — Se va publica una.
C. Dimitrescu, Corabia. — Legenda se va citi.
N. Bradea. — Excursiunea la orfelinatul agricol se va publica.
D. M. Dimitrescu, Olt — «In tăcerea nopții» nu se va publica. Povestea cu bețivul se va publica. Tinerul de la Paris nu se va publica.
D. V. Mănciulescu, Loco. — Se va publica.
N. D. Voiculescu. — Se va publica; dacă o fi loc, chiar lista persoanelor.
N. Bradea. — «Roirea artificială» se va citi.
Ilie C. Popescu. — Se va publica despre 10 Mai în prescurtare.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Mihail Țeroi, Isvorul Aneștilor, Mehedinți. Abon. d-v. pe II și III achitat cu chitanțele 16.343 și 17.322.

Jean Wart, Constanța. Idem anul III cu chitanța 17.748.

Pr. I. Dimitriu, Brodoc, Vaslui. Abon. sf. vostre pe anul al II-lea achitat cu chitanța 11.670 și pe anul al III-lea cu 17.810.

I. Cepleanu, învăț. Brosceni, Gorjiu. Idem chitanța 17.814.

Paul Pașa, Galați. Imposibil, de ore-ce nu am avut de cât pe cele două, cu greu căpătate, nefiind încă în comerț.

Paraschiva Gheorghiu, învăț. Brêza-de-sus. În curând cele 2 comedii ale d-lui Speranța se vor tipări și ne vom face o deosebită plăcere a vă însuși de unde le veți pute procura.

D-lui *Murgescu*, Slobozia, R.-Sărăt. Însărcinați pe cineva să vie să primescă tabloul după cum am publicat în No. 32. căci fiind prea mare poșta refuză expedierea lui, de voiți să suportați cheltuelile vi-l putem trimite prin calea ferată. Numerile 26 și 27 v'a fost trimise; reclamații oficiului poștal direct, nu factorului.

I. D. Bădescu, învăț. Boteni, Muscel. N'avem nici o știință despre loteria ce întrebați, adresați-vă direct celor semnați pe bilete și de nu vă răspunde reclamați Ministerului de Interne.

Unui abonat din Olt. Numai absolvenții cu diplomă ai școlilor normale pînă la promoția 1899, urmază legea veche; toți ceilalți normalisti intră în lege nouă și trebuie să facă un an armată.

CONCURS PENTRU PROVERBE.

Se deschide între d-nii învățători și învățătoare un concurs pentru care se acordă premii de 400, 200 și 100 lei, acelor care vor trimite d-lui I. A. Zane, str. Armeană 37, București, o mai bogată colecțiune de proverbe sau locuțiuni proverbiale, care lipsesc din colecțiunea de proverbe a d-lui Zane, și care se poate procura pe prețul de 40 lei, platibil în rate de 5 lei.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință doritorilor că în ziua de 5 Iunie 1900 ora 10 a. m., se va ține licitație publică în localul acestui Minister din strada Diaconeselor, serviciul Construcțiilor pentru darea în întreprindere a aprovizionării școlilor secundare, institutelor de cultură, localului Ministerului, cum și Palatului Mitropolitan din Bucuresci cu lemnele de foc necesare în iarna 1900—1901.

Licitatiia se va ține prin oferte sigilate conform legei comptabilității publice.

Concurenții vor depune în curtea Ministerului, înainte de ziua licitațiunii câte 8 m. c. lemne din fie-care fel ce se oferă, clădit într'un singur corp cubic. Acești 8 m. c. să aibă o greutate de cel puțin 3.200 kgr.

Lemnele trebuie să fie tăiate în ultimele 3 luni ale iernii 1899—1900, să fie rotunde, drepte, cu lungimi egale, fără ciote, fără modălei la capete sau mijloc, ne zăcute, ne putregăioase și să nu aibă la capătul cel mai subțire un diametru mai mic de 10—12 c. m. Esența lemnelor trebuie să fie numai de cer, gârniță sau tufan.

Aprovizionarea se va da aceluși concurent care va lăsa prețul cel mai avantajos pentru stat în vedere cu calitatea lemnelor, în acest caz proba depusă în curtea Ministerului și care va avea greutatea de cel puțin 3.200 kgr. și admisă va rămâne pentru tot timpul aprovizionării ca model de comparație cu lemnele ce se vor predă pe la școli.

Lemnele vor trebui să fie complet predate cel mai târziu pînă la 1 Septembrie 1900 la așezămintele prevădute în tabloul anexat acestei publicațiuni și cătimelor ce se arată în dreptul fie-cărui din aceste așezămintele.

Constatarea predării se va face de către direcțiunile școlare care vor liberă adevărîțe de primire. Direcțiunile școlare când nu vor fi mulțumite cu lemnele cum se clădesc sau că ar crede că 8 m. c. sau 1 st. cub nu cântăresce cel puțin 3200 kgr. va avea facultatea de a lua unul la 10 stânjenii și al cântări cu un decimal, bine controlat, adus de antreprenor. Diferența ce se va constata la stânjenii cântăriți se va considera pentru toți stânjenii predați și antreprenorul va fi obligat a predă și acea diferență în urma căreia direcțiunea va liberă adevărîțele de primirea lemnelor.

Dacă pînă la împlinirea termenului de un an de la data contractării, se va mai ivi trebuința de lemne la vre-o școlă peste cantitatea contractată, antreprenorul va fi dator a mai predă încă pînă la o a treia parte, de aceeași calitate și greutate și cu același preț.

În cas când antreprenorul ar predă lemne de prastă calitate sau care n'ar însuși condițiunile din această publicațiune, or n'ar complectă întreaga cantitate de lemne în termenul arătat mai sus, Ministerul va dispune să se cumpere lemne de or unde și cu orî-ce preț în comptul garanției și orî-ce avere a antreprenorului fără somațiune, curs de judecată sau punere în întârziere. Plata se va face de Minister, prin ordonanțe de plată emise asupra casieriei centrale pe baza adevărîțelor de primire ce va presentă antreprenorul de la direcțiunile școlare.

Taxele de timbre, de înregistrare și a patentei, precum și orî-ce alte taxe de contribuțiunii către stat, județ și comună sînt în sarcina antreprenorului.

Ofertele vor fi însoțite de o garanție de 3.000 lei coprînsă în o recipisă a Casei de Depunerii sau a orî cărei administrațiunii financiare. La facerea contractului garanția va fi complectată pînă la 10% din valoarea lemnelor, tot printr'o recipisă ca mai sus.

*Garanția nu se va liberă de cât după expirarea contractului.
Garanții în numerar sau efecte nu se primesc.
Supra oferte nu se primesc.*

No. curent	Ș C O L A	Localitatea	Stj. cub a 8 m. c. unul având greutatea cel puțin 3200 kgr.
1	Școala Normală de Instructori	București	45
2	Școala de aplicație „ „	„	5
3	Internatul Secundar de fete gr. II.	„	110
4	Liceul Sf. Sava	„	15
5	„ Mateiș Basarab	„	32
6	Internatul Liceului St. Sava	„	55
7	„ Mateiș Basarab	„	40
8	Liceul Michaiș-Vitezul	„	22
9	„ Lazăr	„	40
10	Gimnaziul Șincăi	„	10
11	„ Cantemir	„	9
12	Seminarul Central	„	50
13	Șc. secundară de fete gr. I, No. 1	„	12
14	Idem idem No. 2	„	12
15	Șc. profesională de fete No. 1	„	12
16	„ „ No. 2	„	12
17	„ „ No. 3	„	10
18	Universitatea	„	50
19	Internatul Facultății de Teologie	„	30
20	Laboratorul de Chimie organică	„	18
21	Labor. de lucrări practice de anatomie	(Mus. de An.)	12
22	Labor. de chirurgie operatoare	„	5
23	Inst. de chirurgie și anat. operatoare	„	11
24	Școala de Belle-Arte	„	110
25	Sucursala școlii de Belle-Arte	„	5
26	Asilul Elena D-na S-ția Normală	„	80
27	Asilul Elena D-na S-ția prof. și prim.	„	120
28	Conservatorul de Muzică	„	16
29	Biblioteca Centrală	„	6
30	Muzeul de Antichități	„	6
31	„ de Geologie	„	6
32	„ de Zoologie	„	6
33	Institutul Botanic	„	20
34	„ de Fiziologie	„	18
35	„ de Petrografie și Mineralogie	„	6
36	Laboratorul de Morfologie	„	7
37	Arhivele Statului	„	9
38	Localul Ministerului	„	35
39	Școala de Menajiu	„	10
40	Laboratorul de Chimie Medicală	„	9
41	„ „ Farmaceutică.	„	5
42	Labor. de analitică al Șc. de farmacie.	„	6
43	„ „ Botanică Medicală	„	4
44	Școala de Arhitectură	„	5
45	Metropolia	„	45
46	Seminarul Pedagogic Universitar	„	10
47	Labor. de Medic. legală al Fac. Med.	„	3
48	Institutul de Patologie și Bacteriologie	„	8
49	„ de Histologie și Embriologie	„	10
50	Școala super. de Medicină Veterinară	„	30
51	„ Comercială de gr. II.	„	26

Ministru (ss) Dr. Pușcariu.

Șeful Serviciului, N. S. Dumitrescu.